

ΤΗΙ ΘΥΓΑΤΡΙ ΜΟΥ ANNH—ΕΛΛΗ

τεχθείσα ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ « Ὁμόνοια »

ἐπὶ τῇ ἑπεταίῳ ἑορτῇ τῆς

Αγνή μου Κόρη, εὐλαλος, ἀγγελικὴ καρδίᾳ
Νὰ ζήσης βίον εὐχομαι τρισόβλιον γλυκὺΝ
Νὰ ἔχῃς τὸ βιολίον σου τροφήν πνευματικὴΝ
Ασχόλημά σου δ' ἄνετον τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴΑ

* *

Αἰγλήεσσα τὸ εὐχαρι καὶ εὐτολμόν σου βῆμα
Νὰ φέρῃς πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ν' ἀγαπᾷς αὐτὴΝ
Νύμφην αὐτὴ σὲ ἔκαμε, καὶ Ἑλλην ζηλωτὴΝ
Αὐτὴ παρτίς σου γέγονε, τὸ τρέχον αὐτῆς κῦμα

* *

Αγάπα τὴν ὁμόνοιαν, καὶ ἐν τῇ ὁμοσίᾳ
Νὰ ἔχῃ ἡ ΟΜΟΝΟΙΑ ἀγάπην σου πολλήΝ
Ναὶ τοῦτο τὸ ἀτμόπλοιον ὑπὸ τὸν ΣουρμελῆΝ
Αἰσία πρώτ' ὑπῆρξέ σοι κοιτίς σου καὶ οἰκίᾳ

* *

Ανάπεμπ' εὐχος τῷ Θεῷ, δεήσεώς σου ῥῆμα
Νὰ ἔχ' ὑπὸ τὴν σκέπην Του τὸν ναύτην τὸν ψυχρὸΝ
Ναύτης θὰ εἶπῃ ἄνθρωπος, τὸν κίνδυνον ὁρῶΝ
Αεὶ ἐν πάλλῃ ἀπελπὶς πρὸς τὸ παλαιὸν κῦμα

Δ. ΚΑΡΥΚΗΣ